

Skriftlig begrundelse:

I dagspressen er for nylig gengivet, at en kommune, der som sikkerhed for et pålignet skattebeløb havde fået et pantebrev i vedkommende skatteydere's ejendom, har bortsolgt pantebrevet til meget betydelig underkurs på et tidspunkt, hvor skatteyderen havde indbragt sagen for højere instans, hvilket i øvrigt er oplyst at have medført nedsættelse af det opgjorte skattebeløb, efter at kommunen har solgt pantebrevet.

På baggrund heraf stilles spørgsmålet om tilvejebringelse af regler, der søger at sikre borgerne imod en sådan urimelighed.

Hagen Hagensen: Det er en forholdsvis lille sag, jeg tillader mig at fremdrage her i tinget til indenrigsministerens besvarelse, men spørgsmålet drejer sig om borgernes beskyttelse over for den offentlige forvaltning.

Det drejer sig nærmere om, at pantebrevet af vedkommende kommune er modtaget for et beløb af 65.000 kr., derefter solgt for 10.000 kr.; og efter at det er overdraget, har man fået en nedsættelse af skattebeløbet på 16.000 kr., hvilket beløb nu svæver frit i luften, idet det yderligere er oplyst, at de, der har købt pantebrevet, har gjort det gældende med det fulde beløb, altså med 65.000 kr. plus påløbne renter m. v.

Den fremgangsmåde, som vedkommende kommune har benyttet, forekommer i hvert fald ejendommeligt, og jeg har draget spørgsmålet frem, fordi jeg mener, at borgerne må beskyttes over for sådanne forhold. Både den, det umiddelbart går ud over, og også de skatteborgere, som nu i hvert fald kommer til at betale for det beløb, som den højere instans har nedsat skattebeløbet med, og som man nu har borttransporteret til andre, har krav på beskyttelse.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Der var for mig ingen tvivl om, hvad der var baggrunden for hr. Hagen Hagensens spørgsmål til mig, og jeg har i anledning af det spørgsmål, hr. Hagen Hagensen har stillet, forsøgt at få lidt nærmere oplysninger om den konkrete sag, der ligger til grund for spørgsmålet.

På grund af den korte tidsfrist har det dog ikke været muligt at få tilstrækkelig præcise oplysninger til at vurdere den konkrete sag. Jeg har imidlertid forstået det

sådan, at der allerede er indgivet klage til vedkommende tilsynsråd over den pågældende kommunes handlemåde, og såfremt der er tale om en ulovlig beslutning fra kommunens side, vil tilsynsmyndigheden i kraft af sine almindelige beføjelser kunne skride ind; yderligere tilvejebringelse af regler om afhændelse af sikkerheder uden tilsynsmyndighedens samtykke vil i så fald ikke været påkrævet.

Såfremt tilsynsrådet ikke finder, at der er handlet ulovligt, bliver det derimod et spørgsmål, om sagen skal give anledning til ændringer i tilsynsbestemmelserne, men herom vil jeg som sagt først kunne udtale mig, når tilsynsmyndigheden har truffet sin afgørelse og indenrigsministeriet derefter eventuelt får lejlighed til at gennemgå sagens enkeltheder.

Hagen Hagensen: Jeg takker indenrigsministeren for svaret og håber, at den undersøgelse, der nu er i gang, må bringe en tilfredsstillende løsning på det konkrete spørgsmål og også på den ene eller den anden måde, eventuelt gennem fastsættelse af regler derom, sørge for, at man fremover undgår sager af denne art.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil gerne sige i anledning af det, hr. Hagen Hagensen her giver udtryk for, at jeg mener, at vi nu må have belyst den konkrete sag, og hvis det viser sig, at der ikke er tilstrækkelige muligheder for at gribe ind, er det muligt, at vi da må ændre tilsynsreglerne. Det er jeg positivt indstillet over for.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter.

(Lovforslaget (nr. 158) findes i tillæg A. sp. 3303, fremsættelsen i tidenden sp. 4804).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann: Jeg skal ikke skjule, at jeg havde troet, at dette lovforslag og det næste punkt på dagsordenen var blevet behandlet